

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж II 399/06
10.05.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун и Горана Чавлине, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против осуђеног **АА**, због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о жалби браниоца осуђеног, изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду Кв.1105/2005 од 10.02.2006. године, у седници већа одржаној 10.05.2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, изјављена против решења Окружног суда у Новом Саду Кв.1105/2005 од 10.02.2006. године.

Образложење

Решењем Окружног суда у Новом Саду Кв.1105/2005 од 10.02.2006. године, одбијен је захтев браниоца осуђеног АА за урачунавање времена проведеног у притвору по предмету К.520/96 Општинског суда у Суботици у казну затвора на коју је осуђен правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Кв.692/04 од 22.12.2004. године.

Против наведеног решења, жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног због погрешне примене кривичног закона, с предлогом да се побијано решење преиначи и осуђеном урачуна време које је провео у притвору по предмету Општинског суда у Суботици К.520/96 од 03.06.1996. године до 13.09.1996. године или да се укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктр-I-733/06 од 04.05.2006. године, предложио је да се жалба браниоца осуђеног одбије као неоснована, а да се првостепено решење потврди.

Врховни суд је размотрио списе предмета, испитао побијано решење, ценио наводе у жалби и мишљење Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Жалба је неоснована.

Правноснажном пресудом Општинског суда у Суботици К.520/96 од 13.09.1996. године одбијена је оптужба да је оптужени АА учинио кривично дело тешка крађа из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС на основу члана 349. став 1. тачка 3. ЗКП. У току овог кривичног поступка оптужени се налазио у притвору по решењу истражног судије тог суда Ки.524/96 од 06.06.1996. године. Притвор је трајао до 13.09.1996. године.

Правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Кв.692/04 од 22.12.2004. године, преиначене су само у погледу одлуке о казни правноснажна пресуда Окружног суда у Новом Саду Кв.88/03 од 07.08.2003. године којом је оптужени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 година и правноснажна пресуда Општинског суда у Суботици К.1598/97 од 22.02.1999. године, којом је оптужени осуђен на новчану казну у износу од 1.000,00 динара, а која је у поступку извршења преиначена на 50 дана затвора, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 година и 1 месец и по овој правноснажној

пресуди осуђени се налази на издржавању казне.

Осуђени АА је лично и преко свог браниоца поднео захтев за урачунавање притвора у трајању од 03.06.1996. године до 13.09.1996. године, одређеног решењем истражног судије Општинског суда у Суботици Ки.524/96 од 06.06.1996. године у казну затвора изречену правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Кв.692/04 од 22.12.2004. године.

Овај захтев осуђеног и његовог браниоца је неоснован, па је правилно првостепени суд поступио када је одбио захтев осуђеног и његовог браниоца за урачунавање времена проведеног у притвору у трајању од 03.06.1996. године до 13.09.1996. године, а по предмету који је вођен у Суботици под бројем К.520/96, с обзиром на то да је овом пресудом према осуђеном АА, одбијена оптужба односно да за дело које му је стављено на терет није осуђен правноснажном пресудом, а на издржавању казне затвора налази се по правноснажној пресуди Окружног суда у Новом Саду Кв.692/04 од 22.12.2004. године.

Како је одредбом члана 63. Кривичног законика предвиђено да се време проведено у притвору, као и свако лишење слободе у вези са кривичним делом урачунавају у изречену казну затвора, новчану казну или казну рада у јавном интересу, а како се захтев осуђеног и његовог браниоца односе на време проведено у притвору у кривичном поступку за дело за које је одбијена оптужба и за који није вођен јединствени поступак да би се притвор могао урачунати у казну изречену пресудом Окружног суда у Новом Саду Кв.692/04 од 22.12.2004. године, то су жалбени наводи браниоца осуђеног неосновани.

Из изложеног, а на основу члана 401. став 3. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву решења.

Председник већа

судија,

Јанко Лазаревић, с.р.

Записничар,

Гордана Бурлић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан